Anno 1744.

die trigeſima Aprilis anni milleſimi ſeptingenteſimi decimi quarti, ex ſalariis & emolumentis Advocati Fiſci detracta, una cum hujuſmodi portione panis, vini, prædicto Fiſci Advocato ex Palatio Apoſtolicæ antea dari ſolita, Promotori Fidei pro tempore exiſtenti de cætero perſolvi mandavit, auctoritate prædicta & harum ſerie approbamus, confirmamus, & innovamus, atque in poſterum, quum caſus evenerit demandatæ ſeparationis reipſa iterum exequendæ, perpetuo ſervari mandamus.

Advocatus Fiſci & Advocatus Pauperum abſtineant a Patrocinio Cauſarum ad eorum Officium non pertinentium.

§. 33. Præterea diſtricte præcipimus, ut quicumque ex prædictis Advocatis ad munus Advocati Fiſci & Cameræ Apoſtolicæ, itemque ad aliud Advocati Pauperum deputati fuerint, omnino abſtineant a ſuſcipiendo Patrocinio aliarum Cauſarum, quę ad Officium ſibi reſpective commiſſum minime pertineant; quacumque pariter in contrarium conſuetudine minime obſtante.

VIII. Licentia celebrari faciendi in Oratorio privato.

§. 34. Ut autem tot tantiſque publicis graviſſimiſque muneribus aſſiduam operam impendere Advocati prædicti commode valeant, & ſpirituali ſimul eorumdem conſolationi per Apoſtolicæ benignitatis favorem conſultum ſit, quod jam per alias Noſtras in forma Brevis Literas ſub die vigeſima octava Februarii anni milleſimi ſeptingenteſimi quadrageſimi ſecundi expeditas, eiſdem elargiti fuimus, id etiam præſentium tenore, & auctoritate prædicta confirmamus & innovamus, ut ſcilicet eiſdem Advocatis Conſiſtorialibus eorumque Coadjutoribus nunc & pro tempore quandocumque exiſtentibus, in privato Domus cujuslibet eorum habitationis, etiam in hac Alma Urbe Noſtra, Oratorio ad hoc decenter muro extructo & ornato, ſeu extruendo & ornando, ab omnibus Domeſticis uſibus libero, per dilectum Filium Noſtrum in eadem Urbe ejuſque Diſtrictu Vicarium in ſpiritalibus Generalem, quoad Oratoria in dicta Urbe, & quoad alia extra eamdem Urbem, per Ordinarium Loci reſpective, prius viſitando & approbando, unam Miſſam pro unoquoque die, dummodo in Domo hujuſmodi celebrandi licentia, quæ adhuc duret, alteri conceſſa non fuerit, per ſe ipſos, ſi Sacerdotes fuerint celebrare, ſeu per quemcumque Sacerdotem approbatum Secularem, vel de Superiorum ſuorum licentia Regularem, ſine tamen quorumcumque jurium Parochialium præjudicio, ac Paſchatis Reſurrectionis, Pentecoſtes, & Nativitatis Domini Noſtri Jeſu Chriſti, aliiſque ſolemnioribus Anni feſtis diebus exceptis, in ſua, ac quatenus conjugati exiſtant, in eorum reſpective Uxorum, necnon in eorumdem Filiorum, Conſanguineorum, & affinium ſecum inſimul in eadem Domo habitantium, ac cujuslibet eorum Familiæ præſentia, celebrari facere libere & licite poſſint, ita tamen ut Uxores, & Nati, ac Conſanguinei & Affines ſupradicti prædictam unicam Miſſam ipſis quidem Advocatis præſentibus audire tantummodo, numquam vero celebrari facere valeant, quodque Familiares eorum ſervitiis non neceſſarii ibidem Miſſæ intereſſentes, ab obligatione audiendi Miſſam in Eccleſia diebus Feſtis de præcepto liberi minime cenſeantur. Utque hujuſmodi gratia ii dumtaxat ex Advocatis Conſiſtorialibus fruantur, qui ſuper illa Apoſtolicas in forma Brevis Literas ad uniuſcujuſque favorem expediendas petierint, atque obtinuerint, & non alias.

IX. Collegii Statuta, ſtyli, & omnia alia Privilegia confirmantur.

§. 35. Præterea omnia & ſingula ſupra expreſſa, atque alia Collegio Advocatorum hujuſmodi conceſſa Privilegia & Indulta, necnon ejuſdem Collegii laudabiles ſtylos, uſus, & conſuetudines, ordinationes quoque, Conſtitutiones, atque Statuta pro ipſius Collegii felici regimine & gubernio facta & condita, licita tamen & honeſta, ac Sacris Canonibus & Concilii Tridentini Decretis, Conſtitutionibus Apoſtolicis, & præſentium tenori ac diſpoſitioni minime contraria, Apoſtolicą auctoritate earumdem tenore præſentium perpetuo confirmamus & approbamus, illiſque plenariæ & inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus; ac omnes & ſingulos tam juris, quam facti, necnon ſolemnitatum quarumcumque quomodolibet omiſſarum, alioſque defectus, ſi qui forſan intervenerint in eiſdem, ſupplemus; illaque omnia auctoritate, & tenore prædictis innovamus, & de novo concedimus, ac ab omnibus & ſingulis perſonis, ad quas pro tempore ſpectat & ſpectabit in futurum, inviolabiliter perpetuo ſervari volumus, & mandamus.

Cum facultate condendi Statuta.

Utque ſupradicta eorum Statuta, Conſtitutiones, Ordinationes, ſtylos, uſus, & conſuetudines pro rerum tempore & perſonarum qualitate, ac quoties eis expedire videbitur, abrogare, caſſare, mutare, alterare, & alia illorum loco facere, condere, edere, & ſervare libere & licite valeant, quæ poſtquam facta, condita, & edita fuerint, dummodo, ut præmittitur, licita & honeſta, Sacriſque Canonibus & Decretis dicti Concilii, Conſtitutionibus Apoſtolicis, ac præſentium tenori contraria non exiſtant, eo ipſo dicta auctoritate confirmata ſint, ac ab omnibus & ſingulis, quos ea concernunt, in futurum ſub pœnis in eis contentis obſervari debeant: Inſuper ut ipſorum Collegii Secretarium; alioſque Officiales & Miniſtros pro ſuo arbitrio eligere & deputare, amovere, dimittere, & mutare valeant, quoties id eis expedire videbitur, eiſdem auctoritate & tenore præſentium, etiam perpetuo concedimus & indulgemus, plenamque, liberam, & omnimodam facultatem & auctoritatem impertimur, quacumque in contrarium conſuetudine minime obſtante.

Pont. A. V.

Et deputandi ac movendi Collegii Officiales atque Miniſtros.

X. Clauſula præſervativa.

§. 36. Decernentes eaſdem præſentes Literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet in præmiſſis, ſeu eorum aliquo, jus vel intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, cujuſvis ſtatus, gradus, ordinis, præeminentiæ, vel dignitatis exiſtant, ſive alias ſpecifica & individua mentione & expreſſione digni, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati & auditi, neque Cauſæ, propter quas eædem præſentes emanaverint, adductæ, verificatæ, vel ſufficienter, aut ullo modo juſtificatæ fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauſo, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis Noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, ac formali & ſubſtantiali defectu, notari, impugnari, infringi retractari, in controverſiam vocari, aut ad terminos juris reduci, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut etiam motu pari, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine ſimili conceſſo vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe; Sed ipſas præſentes ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere & fore, ac dicto Collegio & Advocatis pro tempore exiſtentibus in omnibus & per omnia etiam perpetuo ſuffragari, ipſumque Collegium ad verificationem ſeu juſtificationem præmiſſorum, vel partis eorum, minime teneri, aut ullo modo quacumque auctoritate compelli debere, ſed eaſdem, & in eis contenta quæcumque, ab omnibus, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter & inconcuſſe ſervari.

Aliter dirimi prohibetur.

§. 37. Sicque & non aliter in præmiſſis cenſeri, atque ita per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis prædictæ Nuntios, alioſve quoslibet quacumque præeminentia ac poteſtate fungentes & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Deputatio Judicum Executorum.

§. 38. Quocirca eiſdem Ven. Fratribus Noſtris Thomæ Epiſcopo Oſtienſi, & Veliterno S. R. E. Cardinali Vice-Cancellario Rufo, & Annibali Epiſcopo Portuen. ejuſdem S. R. E. Cardinali Camerario S. Clementis reſpective nuncupatis; necnon dilecto Filio Magiſtro Flavio Chiſio Cauſarum Curiæ Cameræ Noſtræ Apoſtolicæ Auditori Generali, eorumque pro tempore in Officiis hujuſmodi Succeſſoribus, per hæc Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum, per ſe, vel alios, ſeu alium, auctoritate noſtra, prædictis Aulæ Noſtræ Conſiſtorialis Advocatis, eorumque Collegio, in præmiſſis omnibus & ſingulis, efficacis defenſionis præſidio aſſiſtant, faciantque eos, & eorum ſingulos, quoties pro ipſorum parte ſuper hac fuerint requiſiti, omnibus & ſingulis præfatis pacifice frui & gaudere non permittentes eos, & eorum aliquem, per quoſcumque deſuper quomodolibet indebite moleſtari, inquietari, aut impediri: Contradictores quoslibet & rebelles cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis,

Pont. A. V.

dignitatis, vel præeminentiæ fuerint, per Cenſuras Eccleſiaſticas, & pecuniarias pœnas, aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo.

Contrariis pleniſſime derogatur.

§. 39. Non obſtantibus Noſtra & Cancellariæ Apoſtolicæ regula *de jure quæſito non tollendo*; necnon præmiſſis omnibus, aliiſque Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus vel ſpecialibus Conſtitutionibus & Ordinationibus, necnon quibuſvis Almæ Urbis Noſtræ, Collegiorum quorumcumque, Tribunalium, Univerſitatum, necnon prædicti Advocatorum Conſiſtorialium Collegii, & Gymnaſii, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, exemptionibus, & indultis, etiam in corpore juris clauſis, aut Literis Apoſtolicis quibuſvis perſonis, & eidem Urbi, necnon dilectis Filiis Populo Romano, aliiſque Civitatibus, & locis, Collegiis quoque, Tribunalibus, Univerſitatibus, aliiſque quibuslibet ſpecifica & individua mentione dignis, etiam ſub quibuſcumque verborum tenoribus & formis, ac cum quibuſvis etiam clauſulis, & decretis etiam irritantibus in genere, vel in ſpecie, etiam motu ſimili, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ſeu Conſiſtorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, ac pluries confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, & individua mentio, ſeu quævis alia expreſſio ad id ſervanda foret, illorum tenores, formas, cauſas, & occaſiones præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & exactiſſime ſervatis & ſpecificatis reſpective habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, ad præmiſſorum effectum, pleniſſime & ampliſſime motu pari derogamus, & derogatum eſſe volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Publicat. præſentis Conſtitutionis in Urbe, tribuitur vis perſonalis intimationis omnibus factæ.

§. 40. Volumus inſuper & eadem auctoritate prædicta mandamus, ipſas præſentes, ſeu earum tranſumpta in locis ſolitis Almæ Urbis Noſtræ per aliquem ex Curſoribus Noſtris, ut moris eſt, publicari, & affigi, ſicque publicatas, & affixas, omnes & ſingulos, quos concernunt, ſeu concernent in futurum, perinde afficere & arctare, ac ſi unicuique illorum perſonaliter intimatæ & notificatæ fuiſſent.

Tranſumptis fidem præſtari jubetur.

§. 41. Utque earumdem præſentium tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, ac ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in judicio, quam extra illud, ubique locorum habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Sanctio pœnalis.

Dat. die 29. Aug. 1744.

§. 42. Nulli ergo omnino Hominum liceat hanc paginam noſtrarum conſtitutionis, proviſionis, conceſſionis, confirmationis, ſtatuti, necnon prohibitionis, decreti, ac voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo quadrageſimo quarto, quarto Kalendas Septembris, Pontificatus Noſtri Anno Quinto.

D. Cardinalis Paſſioneus.

J. Datarius.

VISA DE CURIA.

J. C. Boſchi.

J. B. Eugenius

Regiſtrata in Secretaria Brevium.

Public. die 26. Septembris ejuſdem Anni.

Anno 1744. CVII.

DE RITIBUS

Ceremoniis, Uſibus, & Conſuetudinibus in Regnis Madurenſi, Mayſſurenſi, & Carnatenſi Indiarum Orientalium obſervandis, ſeu vitandis, permittendis, aut abolendis. Confirmantur Prædeceſſorum Decreta: Et ad nova Poſtulata dantur opportunæ Declarationes, & Reſponſiones.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. Pontificis ſtudium pro tuenda Fidei & diſciplinæ puritate, & Eccleſiæ concordia.

OMNIUM ſolicitudinem, quæ demandatum Nobis, Divino prorſus conſilio, nulloque merito noſtro, ſupremi univerſaliſque Paſtoris munus graviſſimum præter modum, formidandumque conſtituunt, potiſſima ſane, quæque magis animum noſtrum exſtimulat, Noſque perpetuo trepidantes, & anxios habet, ea eſt, ut concreditum Nobis Fidei depoſitum, integrum, illibatumque ſervemus; ideoque omne ſtudium noſtrum operamque in id conferamus, ut late diffluentes ſuper faciem Terræ Cœleſtis doctrinæ latices nullo aut corruptelæ luto, aut erroris inficiantur veneno, dumque Evangelica lux undequaque diffunditur, nulla forte Gentilitatis ſuperſtitione obumbretur; atque ut, ii, quos e poteſtate tenebrarum erutos, confractis ferreis infidelitatis vectibus, in admirabile lumen ſuum vocavit miſericors Deus, in ſpemque evexit æternæ ſalutis, e hæreditatis, corde credentes ad juſtitiam, operibuſque quod credunt comprobantes; & myſtici Corporis Chriſti, quod eſt Eccleſia, digna ſe membra exhibentes, id ipſum dicant, ut Apoſtolus exoptabat ardenter, & ſint perfecti in eodem ſenſu, & in eadem ſententia. Hinc cum primum Altiſſimo placuit humilitatem noſtram ad ſummi Apoſtolatus apicem evehere, nulli unquam labori parcere decrevimus, quam non ſolum ad propagandam in omnem Terram Fidei, & ſalutis ſcientiam, ſed etiam ad unitatem ſpiritus, & doctrinæ inter Fideles ubique fovendam & confirmandam, vel, ſicubi opus eſſet, reconciliandam & ſtabiliendam, opitulante Deo, proficuum & neceſſarium fore deprehenderemus.

Refert diſſenſiones ſuper obſervantia variorum Rituum in Miſſionibus Indiarum obortas.

§. 1. Verum quum eam ob cauſam ad extremas uſque Orbis Terræ Plagas mentis noſtræ obtutus dirigeremus, eoſque peculiariter figeremus in novella illa germina Chriſtianitatis, quæ Divina irrorante gratia, in novis Eccleſiis Regnorum Madurenſis, Mayſſurenſis, & Carnatenſis dudum pullularunt, non parvam Nobis inde laborum, atque curarum materiem allatum iri verebamur, dum animo recenſeremus quantum, & quam diu Apoſtolica Predeceſſorum Noſtrorum deſudaſſet induſtria, ut ex recens coaleſcentibus prædictorum Regnorum Eccleſiis, vanarum obſervationum, rituumque a Chriſtiana Religione abhorrentium zizania radicitus evellerent, atque importunas controverſias inter ſacros ipſos Regionum illarum Operarios in re tam gravi exortas, &, quod magis dolendum erat, inimici hominis opera, noſtris adhuc temporibus perſtantes, componerent, atque eliminarent. Attamen fiduciam noſtram collocantes in Domino, qui humanos animos, ubi vult, fortiter, ſuaviterque inflectit; potiſſimum vero quum delatis ad Nos argumentis filialis obedientiæ, qua plerique illarum Partium Miſſionarii ſuprema hujus Apoſtolicæ Sedis Decreta ſe excipere profeſſi ſunt, Nobis, expoſitum fuit, ad omnes demum iis de rebus controverſias ſedandas, ac prædictarum Eccleſiarum ſtatum componendum, atque firmandum, nil aliud jam reliquum eſſe, quam ut ad nonnulla poſtulata, quæ ex parte aliquorum Operariorum hujuſmodi Nobis proponebantur, congruæ reſolutiones, & reſponſiones Apoſtolica auctoritate prodirent; magnam in ſpem erecti ſumus, fore, ut, ſublatis per opportuna reſcripta propoſitis dubitationibus, ac finitivis demum noſtris & hujus Apoſtolicæ Sedis mandatis atque præceptis editis, ac promulgatis, optatus aliquando finis imponeretur diuturnis moleſtiſque diſſenſionibus, quæ Prædicationis Evangelicæ in prædictis Regnis olim diſſeminatæ fructum late inficientes, ipſaſque novarum Eccleſiarum ſoboles vehementi diſcordiarum turbine agitantes, eo rem

Quas per præſentium publicationem extinguendas eſſe non ſine cauſa confidit.

ANNO 1744.

adduxerant, ut tot Verbi Dei præcones eximii ſine cauſa adhuc laboraſſe, largoſque ſudores, & ſanguinem ipſum fruſtra effudiſſe viderentur.

Appulſus bo: mem. Card. de Tournon, Commiſſ. Apoſtol. ad Indias Orientales.

§. 2. Ut enim multa prætereamus, quæ retroactis temporibus hac in re acciderunt; grandiores, quas innuimus, controverſiæ hoc ipſo ineunte ſæculo eruperunt, ſeu potius renovatæ fuerunt, quum a fel. record. Prædeceſſore Noſtro Clemente Papa XI. miſſus, ad Oram Coromandeli appulit bo: mem: Carolus Thomas, tunc Patriarcha Antiochenus, cum poteſtate Legati a Latere in Indiis Orientalibus Commiſſarius, & Viſitator Apoſtolicus, deinde hujus Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Tournonius nuncupatus. Is enim, eo cum appuliſſet, ad trutinam vocatis nonnullis ceremoniis, quæ ab aliquibus Miſſionariis obſervabantur, vel permittebantur, ab aliis vero tamquam Chriſtianæ pietatis ſpiritui minime conformes rejiciebantur, unde diſcordiarum, & funeſtiſſimarum diſputationum ſemina, exploratis, ea, qua par erat, diligentia, factis, & circumſtantiis, e re Chriſtiana eſſe, ſuique Officii partes exigere judicavit, plures hujuſmodi ceremonias gravi interdicto proſcribere, atque damnare; latoque Edicto, ſeu Decreto, certo, certam Miſſionariis normam præſcribere, quam in excolendo Dominico illo Agro cuncti ſervarent, ut Divini Verbi ſemen, præciſis lolio, & vepribus, altas agere radices, & feliciſſime, poſſet propagari. Quod quidem a ſe editum Decretum a Miſſionum illarum Provincialibus, & Superioribus, ſub pæna Excommunicationis latæ ſententiæ, a cæteris vero Subditis Miſſionariis, ſub pœna ſuſpenſionis a Divinis ipſo facto incurrendæ, inviolabiliter obſervari & executioni mandari præcepit, donec aliter Apoſtolica Sedes provideret. Exemplum autem Decreti ejuſmodi eſt, videlicet.

Ejuſdem judicium; & Decretum ſuper Ritibus Malabaricis.

Tenor Decreti ab eo editi Pudicherii die 23. Junii 1704.

§. 3. Carolus Thomas Maillard de Tournon, Dei, & Apoſtolicæ Sedis gratia Patriarcha Antiochenus, Sanctiſſimi Domini Noſtri Clementis Divina Providentia Papæ XI. Prælatus Domeſticus, ejuſque Pontificio Solio Aſſiſtens, necnon Sanctæ Romanæ, & Univerſalis Inquiſitionis contra hæreticam pravitatem Conſultor, ac in Indiis Orientalibus, & Sinarum Imperio, finitimiſque Inſulis Commiſſarius, & Viſitator Apoſtolicus cum facultate Legati de Latere &c.

Procemium.

Inter graviores, quibus premimur, curas pro Apoſtolici Viſitatoris munere nobis, licet tanto oneri imparibus, injuncto, ea ſane eſt præcipua, cum nos huc miſſos eſſe conſideramus ad expurgandum Dominicum agrum a zizaniis novella Chriſti germina ſuffocantibus, & de alienis peccatis rationem eſſe reddituros, qui æternam Dei ultionem pro noſtris nunquam ſatis expiandis jure formidamus: Quamobrem ſtatim atque ad has Indiarum oras appulimus, mentis noſtræ oculos per vaſtiſſimas illas Orientales Regiones circumferentes, dum corpus pertinaci morbo jaceret detentum, Miſſionum neceſſitates undique inquirere curavimus, ut iiſdem pro viribus de opportuno remedio proſpiceremus. Et quidem merito inter primas noſtræ ſolicitudini occurrerunt novæ Domini vineæ in Regnis Madurenſi, & Maiſſur, recentiuſque Carnarenſi, iiſdem fere legibus, parique labore, ab Evangelicis Societatis Jeſu Operariis Luſitanis, & Gallis plantatæ, ubi inter Ethnicorum, atque Gentilium perſecutiones, ac inter tot vitæ aſperitates virentes germinant Evangelii palmites, aſſiduis Miſſionariorum ſudoribus irrigati. Illuc ſane fuiſſemus, non minus laboris, quam gaudii in Chriſto Jeſu participes eſſe vehementer cupientes, niſi hoc nobis diuturna infirmitas probibuiſſet. Quod autem per nos ipſos immediate obtinere non licuit, exhibitum erga nos, & Sanctam Sedem Apoſtolicam obſequium a Patribus Venantio Bouchet Carnatenſis Miſſionis Superiore, & Carolo Michaële Bartoldo Madurenſe Miſſionario, viris doctrina, & propagandæ Fidei zelo præſtantibus, opportune ſuppeditavit. Enim vero cum ab illis, in moribus, lingua, & Religione iſtarum Regionum ex longa in his vitæ conſuetudine apprime verſatis, plura certius cognoverimus. quæ eoſdem palmites enerves reddant; & fructu vacuos, utpote qui Gentilium vanitatibus magis inhæreant, quam viti, quæ eſt Chriſtus; in multo experimento tribulationis abundantia gaudii noſtri fuit. Rebus itaque maturo examini ſuppoſitis, dictiſque Patribus oretenus ac in ſcriptis fuſe auditis, atque Dei ope publicis precibus implorata, ut Fidei puritati, ſpiritualique Chriſtianorum proventui ſalubriter in Domino conſulamus, utque fiat oblatio Gentilium accepta, & ſanctificata in Spiritu Sancto, ad præſens Decretum auctoritate Apoſtolica, etiam cum facultate Legati de Latere, devenimus.

Referuntur cauſæ edendi Decretum hujuſmodi, in quo ſtatuit, ut infra.

PONT. A. V.

I. De Baptiſmo Quod in eo adminiſtrando non omittantur Sacramentalia.

Et a Sacramentorum adminiſtratione exordium ſumentes diſtricte prohibemus, ne in baptizandis tam pueris, quam adultis cujuſcumque ſexus, & conditionis, omittantur Sacramentalia, ſed omnia palam adhibeantur & ſignanter ſaliva, ſal, & inſufflatio, quæ ex Apoſtolica traditione Catholica Eccleſia recepit, ac ob recondita in his ſacris cæremoniis Divinæ erga nos bonitatis myſteria, ſancte, & inviolabiliter cuſtodivit; Decreto Sanctæ Univerſalis Romanæ Inquiſitionis de anno 1656. pro Sinis facto, ob diverſas rationes, & circumſtantias, minime obſtante.

Quod Baptizando imponatur nomen alicujus Sancti.

Et generaliter nomina rerum Sacrarum non depraventur.

Item præcipimus, ut juxta laudabilem Eccleſiæ conſuetudinem ſemper imponatur Baptizando a Baptizante nomen alicujus Sancti in Martyrologio Romano deſcripti, omnino interdictis nominibus Idolorum, vel falſæ Religionis Pœnitentium, quibus Gentiles utuntur, & Neophyti hactenus appellari conſueverant, antequam eſſent per Baptiſmum Divinæ Gratiæ renati. Nec Parochis, ſeu Miſſionariis ſub quovis prætextu liceat, Crucis, Sanctorum, & rerum Sacrarum nomina per tranſlata immutare, nec ea ullo idiomate explicare, niſi Latino, vel ſaltem Indico, quatenus voces Indicæ Regionis latinæ ſignificationi liquido, & adamuſſim reſpondeant.

Quod collatio Baptiſmi Infantibus non protrahatur.

Et quia audivimus, Baptiſmum Infantium ex Chriſtianis Parentibus ortorum, eorumdem incuria ſæpe ſæpius diu protrahi, non ſine maximo dictorum Infantium ſalutis diſcrimine, monemus Evangelicos Operarios, ut Sacrorum Canonum memores terminum breviorem, quam fieri poſſit, attentis circumſtantiis, Genitoribus præfigant, graviter conſcientiam eorum onerantes, niſi filios intra præfixum tempus ad Eccleſiam deferant ſacro fonte abluendos.

II. Matrimonia non contrahantur ante pubertatem.

Præterea cum moris hujus regionis ſit, ut Infantes ſex, vel ſeptem annorum, interdum etiam in teneriori ætate, ex Genitorum conſenſu, matrimonium indiſſolubile de præſenti contrahant per impoſitionem Tally, ſeu aureæ teſſeræ nuptialis, uxoris collo penſilis; Miſſionariis mandamus, ne hujuſmodi irrita matrimonia inter Chriſtianos fieri permittant, nec Sponſos ſic conjunctos cohabitare ſinant, donec completa legitima ætate, & explorato eorum conſenſu, in faciem Eccleſiæ, juxta formam a Sacro Conc. Trid. præſcriptam, verum, & Canonicum matrimonium contraxerint. Et quoniam apud peritiores impiæ illius Religionis Sectatores Tally præſeferet imaginem, licet informem, Pulleyaris, *ſive* Pullajaris *Idoli nuptialibus cæremoniis præpoſiti, cumque dedeceat Chriſtianas mulieres talem effigiem collo deferre in ſignum matrimonii, diſtricte prohibemus, ne in poſterum audeant Tally cum hac effigie collo appendere, & ne uxores innuptæ videantur, poterunt, uti alio Tally Sanctiſſimæ Crucis, vel Domini Noſtri Jeſu, vel Chriſti, vel Beatiſſimæ Virginis, vel alia quavis religioſa imagine ornato: Et cum ſuperſtitione non careat funiculus centum & octo filis compoſitus, & croceo ſucco delinitus, quo plerique dictum Tally appendunt; prohibemus etiam dictorum Filorum numerum, & unctionem.*

Prohibetur Mulieribus uſus Tally ad inſtar Gentilium.

Nuptiarum Ritus boni ſuperſtitione expurgentur.

Cæremoniæ etiam nuptiales juxta harum regionum morem tot ſunt, tantaque ſuperſtitione maculatæ, ut tutius remedium aptari non poſſet, quam eos omnino interdicendo, cum undique noxia Gentilitatis labe ſcateant, & difficillimum ſit eas a ſuperſtitioſis expurgare. At vero ut faciliori converſionum viæ, & Neophytorum commodo, quantum fieri poteſt in Domino indulgeamus, Miſſionariis, & præcipue Miſſionum Superioribus injungimus, ut novis adhibitis diligentiis, ſeveriorique calculo, ſuperſtitioſa omnia a dictis cæremoniis expungant, itaut nihil inultum relinquatur, quoad Chriſtianam pietatem offendat, & Gentilium ſuperſtitionem redoleat, & ſignanter præter eas, quas audivimus jam ſtatutas in hac materia ab iiſdem Miſſionariis reformationes, ramus arboris Areſciomara omnino auferatur, ferculorum numerus, non minus ac cibi præſcripta qualitas, varietur: Circuli ſuper caput ſponſorum ad tollenda maleficia, omittantur; Et quod de ferculis diximus, de luteis vaſis ibidem adhiberi ſolitis a nobis dictum, & prohibitum intelligatur; fructus etiam, vulgo dictus Cocco, ex cujus fractione proſperitatis, vel infortunii auſpicia Gentiles temere ducunt, vel omnino a Chriſtianorum nuptiis rejiciatur; vel ſaltem, ſi illum comedere velint, non publice, ſed ſecreto, & extra ſolemnitatem aperiatur ab iis, qui

Fructus vulgo Cocco, non frangatur ad capienda auſpicia.

PONT. A. V.

Evangelica luce edocti, ab hujuſmodi auſpiciorum deliramento ſunt alieni.

III. Mulieres non arceantur a Sacramentis ex cauſa menſtruæ purgationis.

Nullus rite, & ſufficienter diſpoſitus arceatur a Sacramento pœnitentiæ, ad peccatorum remiſſionem, tanquam inſtrumento divinæ Miſericordiæ, a Chriſto Domino inſtituto, & ſignanter mulieres menſtruali morbo laborantes; non attentis diebus purificationis juxta morem Gentilium, cum hæc Sacramentalis vera animæ purificatio, & non alia, ſit attendenda a Chriſtifidelibus, eorumque Paſtoribus; quibus præterea non licet nec per ſe ipſos, nec per Catechiſtas, nec per alios quoſcumque, dictis mulieribus prohibere acceſſum ad Eccleſiam, vel ad Confeſſarium, durante dicta infirmitate, & dicto purificationis tempore. Dedecet etiam Chriſtianæ Virginis honeſtatem prima vice dicto morbo laboranti, illum Cognatis, Vicinis, & Amicis notum facere, ac inverecunde publicare, iiſque Ethnicorum more & ritu, in ejus domum collectis, ſuper re tam ſordida feſtum inſtituere; Quocirca hujuſmodi celebritates & ritus orthodoxis puellis penitus interdicimus, & abolemus; Miſſionariiſque injungimus, ut non ſolum eas, verum etiam Genitores, quam diſſona ſit Virginei pudoris legibus hujuſmodi obſcæna conſuetudo, quæ a Gentilium impudentia videtur inducta, ut ita labefactata puellarum verecundia, eas effrænate ad libidinem provocare valeant.

Damnatur feſtiva gratulatio ſuper prima purgatione Puellis contingente.

IV. Quod Pareis omne præſtetur ſpirituale ſubſidium etiam in ipſorum domibus.

Ferre pariter non poſſumus, quod a Medicis ſpiritualibus pro animarum ſalute ea charitatis officia denegentur, quæ Medici Gentiles, nobilis etiam generis, ſeu Caſtæ, pro corporis ſalute præſtare non dedignantur Infirmis etiam abjectæ, & infimæ conditionis, vulgo dictis Pareas. *Quapropter diſtricte mandamus Miſſionariis, ut, quantum in ipſis erit, nemini e Chriſtianis ægrotis, quamtumvis* Pareas, *& vilioris, ſi adeſſent, generis hominibus, deſideranda relinquatur in infirmitate copia Confeſſarii; & ne ingraveſcentibus morbis, cum graviſſimo vitæ temporalis periculo, æternæ conſulere cogantur, iiſdem Miſſionariis præcipimus, ut Infirmos hujuſmodi conditionis ad Eccleſiam deferendos expectent, ſed conſultius domos, ubi ægrotant, pro viribus petant, ad eos inviſendos, ac piis ſermonibus & precibus, Sacramentorumque pabulo recreandos, atque demum eos in extremo vitæ diſcrimine conſtitutos Sancto Infirmorum Oleo deliniant, abſque perſonarum, aut ſexus acceptione, expreſſe damnantes quamcumque praxim huic Chriſtianæ pietatis officio contrariam.*

V. Chriſtiani Tibicines, aliique artis Muſicæ Profeſſores operam non præſtent in Idolorum Pagodis, & feſtivitatibus.

Non ſine maximo animo noſtri mœrore accepimus etiam, Chriſtianos tympanorum pulſatores, Tibicines, aut alterius cujuſcumque muſici inſtrumenti ſonatores ad Idolorum feſtivitates, & ſacrificia accerſiri, ad ludendum, & interdum etiam cogi, ob quamdam ſervitutis ſpeciem erga publicum ab ipſis contractæ per hujuſmodi artis exercitium, nec facile eſſe Miſſionariis eos ab hoc deteſtabili abuſu avertere: Quocirca conſiderantes, quam gravem rationem eſſemus Deo reddituri, ſi hujuſmodi Chriſtifideles a Dæmoniorum honore & cultu pro viribus non revocaremus, illis prohibemus, ne in poſterum audeant, nec in Pagodis, nec extra, tum occaſione Sacrificiorum, tum quarumcumque ſolemnitatum ſuperſtitioſo cultu imbutarum, ſonare, aut canere, ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ, cum nullo modo liceat Chriſti famulis Belial inſervire; Ideoque Miſſionarii non ſolum eos monere tenebuntur de præfata prohibitione, verum etiam illam omnino executioni demandare, & contrafacientes ab Eccleſia expellere, donec ex corde reſipiſcant, & publicis pœnitentiæ ſignis patratum ſcandalum emendaverint.

VI. Quod Conſtitutio Greg. XV. circa lavacra, & ablutiones comprehendat etiam Miſſionarios.

Declaramus præterea Pontificiam Conſtitutionem Gregorii Papæ XV. incipientem: Romanæ Sedis Antiſtes: *ad petitionem Patrum Societatis Jeſu editam, qua indigenis Chriſtifidelibus lavacra, non alia occaſione, & fine, quam corporis reficiendi, & a naturalibus ſordibus mundandi, ab Apoſtolica Sede permittuntur, interdictis tempore, & modo, quibus a Generalibus adhiberi ſolent, æque afficere Evangelicos Operarios, quibus propterea non liceat ſub quacumque alia cauſa & fine, etiam ad effectum, ut exiſtimentur Sanias, ſeu Brachmanes, præ cæteris dediti hujuſmodi ablutionibus, illis uti, præſertim ſtatutis eorum horis, & ante, vel immediate poſt quamcumque ſacram functionem.*

VII. Prohibetur uſus Cinerum, præter modum, & tempus ab Eccleſia receptum, & omnia ſigna ſuperſtitioſa damnantur.

Cineres itidem ex Vaccæ ſtercore confectos, & impiam Gentilium pœnitentiam a Rutren inſtitutam redolentes, benedicere, eoſque fronti Sacro Chriſmate delinitæ impingere, ſive alia quæcumque ſigna albi, vel rubei coloris, quibus Indi ſuperſtitioſiſſimi in fronte, vel in pectore, aut in alia quavis corporis parte utuntur, deferre prohibemus; Mandantes, ut Sanctæ Eccleſiæ conſuetudo, piique ritus Cineres benedicendi, illiſque Chriſtianorum caput Cruce ſignandi, ad humanæ infirmitatis memoriam recolendam, religioſe ſerventur, tempore, ac modo ab Eccleſia præſcripto, ſcilicet feria quarta Cinerum, & non alias.

ANNO 1744.

VIII. Quid ſervandum ſit circa librorum Gentilium uſum

Et demum, quia, ex librorum de falſa religione, & de rebus obſcænis ſuperſtitioſiſque tractantium lectura, venenum ut plurimum ſerpere ſolet ad cor Fidelium, quo non minus Fidei puritas offenditur, quam mores corrumpuntur, magnopere commendantes zelum, ac ſtudium Miſſionariorum, qui libros ſacram Eccleſiæ Catholicæ doctrinam, rerumque Sacrarum monumenta continente, pro Indorum Chriſtifidelium eruditione, in linguam Malabaricam, ſeu Tamulicam tranſtulere, vel novos pro illorum commodo, & inſtitutione compoſuerunt; iiſdem Chriſtifidelibus expreſſe interdicimus fabuloſos Gentilium libros, eoſque legere, & retinere prohibemus, ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ, niſi prius habita licentia Parochi, ſeu Miſſionarii curam animarum exercentis, quorum prudentiæ committimus facultatem ſuper hoc diſpenſandi, & libros (ſi qui forte ſunt) noxia ſuperſtitione vacuos: & nihil contra bonos mores tractantes, pro Chriſtianorum uſu ſeligendi, eorumque lecturam permittendi.

Mandat hoc Decretum publicari, & obſervari, donec aliud fuerit a S. Sede proviſum, ſub pœnis &c.

Ea igitur univerſa, & ſingula auctoritate Apoſtolica, & tenore prædictis damnamus, ac diſtrictiori, quo poſſumus, modo prohibemus. Mandantes Patri Provinciali Provinciæ Malabaricæ, cæteriſque Superioribus Societatis Jeſu in Indiis Orientalibus, ut hoc noſtrum Decretum notificent ſingulis Miſſionariis, ſive aliis quibuſcumque curam animarum exercentibus ſibi ſubjectis, illudque perpetuo, & inviolabiliter exequi faciant, ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ quoad Provinciales, & Superiores, & ſuſpenſionis a Divinis ipſo facto incurrendæ quoad Subditos contrafacientes, ſeu aliter permittentes. Atque ita decernimus, & mandamus in omnibus, donec aliud fuerit ab Apoſtolica Sede, vel a Nobis ejuſdem auctoritate proviſum, inviolabiliter ſervari, non obſtantibus quibuſcumque.

Declarat, quod per Decretum hujuſmodi non intendit approbare alia, ſi quæ ſint, reformatione digna.

Et ne his, quæ expreſſe præcepta, vel prohibita a nobis fuere, tacitum quis deducere valeat, in reliquis practicari ſolitis in iſtis Miſſionibus, noſtrum aſſenſum, ſeu approbationem, (cum plura forſan reformatione digna noſtram cognitionem effugerint, & alia maturius examen poſtulantia indeciſa remanſerint), hanc interpretationem omnino rejicimus, & menti noſtræ eſſe contrariam declaramus. Volumus autem juſtis de cauſis, ut hoc noſtrum Decretum afficiat, & pro publicato habeatur poſt illius traditionem a noſtro Cancellario faciendam Patri Guidoni Tachard Vice-Provinciali Patrum Gallorum Societatis Jeſu in Indiis; cui propterea in virtute Sanctæ Obedientiæ onus injungimus, quatuor ſimilia exemplaria tranſmittendi ad Patrem Provincialem Provinciæ Malabaricæ, ac ad Patres Superiores Miſſionum Madurenſis, & Maiſſur, & Carnatenſis, quibus poſt bimeſtre, & reliquis Miſſionariis poſt trimeſtre a die conſignationis faciendæ dicto Patri Tachard, idem Decretum pro publicato, & notificato pariter habeatur.

Præſcribit publicationis formam, ejuſdemque ſervatæ effectum.

Dat. 23. Junii, & publicat. 8. Julii 1704.

Datum Pudicherii in Sancta Viſitatione Apoſtolica hac die 23. Junii 1704., & publicatum die 8. Julii ejuſdem anni 1704. per traditionem factam coram Illuſtriſſimo, & Reverendiſſimo Domino per me Cancellarium infraſcriptum Rev. Patri Guidoni Tachard Patrum Gallorum Societatis Jeſu in Indiis Orientalibus Superiori, preſentibus RR. Patribus Franciſco Laines, Superiore Miſſionis Madurenſis, ac Venantio Bouchet Superiore Miſſionis Carnatenſis.

Carolus Thomas Patriarcha Antiochenus Viſitator Apoſtolicus.

Andreas Candela Sacræ Viſitationis Apoſtolicæ Cancellarius.

Relatum Decretum confirmatur a Clem. XI. Pont. Max. cum clauſula donec &c.

§. 4. Quoniam autem de re maxima, eaque graviſſima agebatur, idem Antiochenus Patriarcha Literis ſuis totam rei geſtæ ſeriem Apoſtolicæ Sedi exactiſſime renunciavit, latumque a ſe Decretum ſupremo illius judicio ſubjecit. Quibus ad Urbem allatis Literis, idem Prædeceſſor Noſter Clemens Papa XI. ſupradictum Vicarii Apoſtolici Decretum rite perpenſum, atque etiam in Congregatione

Sancti Officii diligenti examini ſubjectum, in omnibus ſervandum, & exequendum eſſe ſtatuit, ea tamen addita clauſula: *Donec aliter a Sede Apoſtolica proviſum fuerit, poſtquam eos audierit, ſi qui erunt, qui aliud adverſus contenta in hujuſmodi Decreto afferendum habuerint*. Ea Pontificis in Congregatione Sancti Officii reſolutio ſequentis eſt tenoris, videlicet.

Tenor reſolutionis in Congreg. S. Officii die 7. Jan. 1706.

§. 5. *Feria v. die vij. Januarii* 1706. *In Congregatione Generali Sanctæ Romanæ & Univerſalis Inquiſitionis, habita in Palatio Apoſtolico Vaticano, coram Sanctiſſimo Domino Noſtro Domino Clemente Divina Providentia Papa XI. ac Eminentiſſimis & Reverendiſſimis Dominis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus in tota Republica Chriſtiana contrahæreticam pravitatem Generalibus Inquiſitoribus a Sancta Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatis.*

Commendat zelum, & prudentiam Cardinalis de Tournon pro Decreto edito, quod ab omnibus obſervari debeat, donec aliter &c.

Idem Sanctiſſimus Dominus Noſter, relato tenore Decreti editi Pudicherii die 23. *Junii* 1704. *a D. Carolo Thoma de Tournon Patriarcha Antiocheno Commiſſario, & Viſitatore Apoſtolico in Imperio Sinarum & aliis Indiarum Orientalium Regnis, necnon literarum inde ſcriptarum ab eodem D. Patriarcha, nempe die* 9. *Julii dicti anni* 1704. *ad præfatos Eminentiſſimos, & Reverendiſſimos Dominos Cardinales, ac die* 10. *ejuſdem menſis ad R. P. D. Aſſeſſorem, diſerte ſuper iiſdem de more loquutus fuit. Auditis deinde Votis præfatorum Dominorum Cardinalium, dixit, reſcribendum eſſe Domino Patriarchæ, commendando illius prudentiam, ac zelum, & quod exacte obſervari debeant ea omnia, quæ in Decreto ſupradicto fuerunt ob ipſo præſcripta, donec aliter a Sede Apoſtolica proviſum fuerit, poſtquam eos audierit, ſi qui aliquid adverſus contenta in hujuſmodi Decreto afferendum habuerint.*

Mandat reaſſumi omnia circa Ritus Malabaricos, etiam nondum expreſſe damnatos ad Apoſtolicam Sedem delata.

Juſſit quoque Sanctitas Sua, quod per Patrem Conſultorem Joannem Damaſcenum Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Conventualium reaſſumantur ea omnia, quæ circa nonnullos ritus, ut aſſeritur, ſuperſtitioſos Chriſtianis Malabaris in Indiis Orientalibus a quibuſdam Miſſionariis, ut prætenditur, permiſſos, jampridem ad eamdem Apoſtolicam Sedem delata fuerunt a Fratre Franciſco Maria Turonenſi Ordinis Minorum ejuſdem Sancti Franciſci Cappuccinorum Miſſionario illarum partium, ad hoc, ut idem Pater Conſultor de iis, quæ ſive a ſan. mem. Gregorio XV. in ſuis literis die xxxj. Januarii 1623. *in forma Brevis deſuper expeditis, ſive ab eodem Domino Patriarcha in ſuo Decreto prædicto expreſſo damnata, vel probibita non fuerint, conficiat Summarium, ſuper quo diſcuti, ac decerni valeat, quid ſit agendum.*

Quæſtionem de Pareas ſeparatim examinari jubet.

Quo vero ad quæſtionem de quibuſdam Ignobilibus, ac infimæ ſortis hominibus, qui in eiſdem Regionibus vocantur Pareas, *& a Nobilibus tamquam infames, & damnati vitantur, Sanctitas Sua dixit, quod ſeparatim examinari debeat.*

Falſus rumor per Indias ſpargitur de revocatione Decreti Card. Tournon.

§. 6. Verum hanc providentiam, techniques uberesque, quos inde ſpes erat proventuros, fructus fruſtratus eſt falſus rumor, qui paucos poſt annos per Indias increbuit, ipſum nempe Clementem XI. Prædeceſſorem, & relatum Patriarchæ Decretum revocaviſſe, & nonnullas ex iis cæremoniis adprobaſſe, quas ille tamquam ſuperſtitioſas, minimeque ferendas proſcripſerat. Cui falſo rumori curſum intercepturus laudatus Pontifex Clemens Undecimus, utque omnibus manifeſta redderet animi ſui ſenſa, atque impugnatoribus Decretorum a Patriarcha prædicto editorum omne penitus effugium adimeret, quo a præſtanda eiſdem Decretis debita obedientia ſe ſubtrahere quoquo modo poſſent, die prima Septembris Anni MDCCXII. extrahi ex Tabullariis mandavit authenticum exemplum Decreti, quod predicta die VII. Januarii Anni MDCCVI. emanaverat, & ſuperius tranſcriptum eſt, illudque Epiſcopo Meliapurenſi traſmitti juſſit, ut ex eo, & is probe noſceret, & aliis etiam Epiſcopis, & Miſſionariis earum Regionum palam faceret, quid eo uſque de Patriarchæ Antiocheni Decreto Apoſtolica Sedes judicaſſet. Ac ne ullo modo Pontificiæ mentis Oraculum in dubium poſſet revocari, Decreti exemplo jungendas alligandaſque voluit Literas Apoſtolicas in forma Brevis, ut ſequitur.

Cui ſe opponit Clemens XI. & præmiſſæ reſolutionis exemplum in Indias mittit.

Epiſtola in forma Brevis ab eo ſcripta Epiſcopo Meliapuren. die 17. Sept. 1712.

§. 7. *Venerabilis Frater &c. Non ſine gravi animi noſtri moleſtia iſtis in partibus evulgatum fuiſſe audivimus, quod præſcripta in quodam Decreto die* 23. *Junii* 1704. *Pudicherii edito a bon. memor. Cardinali de Tournon, cum illuc ad Sinenſis Imperii oras tranſmigraturus acceſſit, a Nobis reſciſſa, & abrogata, ac ſimul cæremoniæ, & Ritus, qui eodem Decreto ſuperſtitionis labe infecti declarantur, vel omni, vel aliqua ex parte approbati, ac permiſſi fuerint. Cum autem maxime cupiamus, ut in re tanti momenti non modo Fraternitatis tuæ, verum etiam, te curante, cæteris iſtarum Partium Antiſtitibus, ac Miſſionariis aperte veritas innoteſcat; Tibi conjuncta folia a Notario Sanctæ Romanæ & Univerſalis Inquiſitionis ſubſcripta, ac ejuſdem Inquiſitionis ſigno roborata, mittenda duximus, ex quibus abunde, ac luculenter intelliges, quænam ejuſmodi in rebus hactenus fuerit, & adhuc ſit noſtra mens, donec a Nobis, & Apoſtolica Sede aliter decernatur. Quod ſupereſt, Paſtorum Principem enixe rogamus, ut in arduis Paſtoralis Officii curis cæleſti ope ſua tibi jugiter adeſſe velit. Et Fraternitati Tuæ Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertimur.*

Cum qua eidem tranſmittit exempla authentica confirmationis Decreti Cardinalis prædicti.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 17. *Septembris Anni* 1712. *Pontificatus Noſtri Anno Duodecimo.*

Congregatio de Propaganda Fide ad Epiſc. Claudiop. ſimiliter ſcribit pro relati Decreti publicatione.

§. 8. Quoniam autem unus, & alter annus elapſus jam erat, necdum conſtiterat, Sancti Officii Decretum, Pontificiaſque Literas Meliapurenſi Epiſcopo redditas fuiſſe, idcirco Congregatio Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis de Propaganda Fide præpoſitorum novum Decreti Literarumque exemplum Epiſcopo Claudiopolitano in Cucichenſi Provincia Apoſtolico Vicario die XXIV. Julii Anni MDCCXIV. tranſmitti curavit, ipſique Pontificio nomine mandavit, ut ſi forte priores Literæ deperiiſſent, aliave de cauſa Decreti promulgatio ſecuta non eſſet, caveret ipſe diligenter, ut poſteriores hæ ſaltem Meliapurenſi Epiſcopo juridice redderentur, eoque debitam Pontificiis mandatis obedientiam præſtare, aut reluctante, aut differente, idem ipſe Claudiopolitanus Epiſcopus Apoſtolicæ Sedis judicium, nulla interpoſita mora, executioni mandaret.

§. 9. Cum tamen Patriarchæ Antiocheni Viſitatoris & Commiſſarii Decretum confirmatum quidem fuiſſet, ſed ea addita reſervatione: *Donec aliter a Sede Apoſtolica proviſum fuerit, poſtquam eos audierit, ſi qui erunt, qui aliquid adverſus contenta in hujuſmodi Decreto afferendum habuerint*; haud difficilem ſe præbuit Clemens XI. audiendis Miſſionariis, qui poſt Decreti confirmationem, aliiſque temporibus, Romam venerant, eorumque preces benigne excepit, quibus enixe petebant, ut cenſurarum, quæ in eo Decreto continebantur, ſuſpenſionem, unaque ſimul moderationem aut ipſiuſmet Decreti interpretationem concederet: utque res maturius expediretur, auditis jam non ſemel Miſſionariis prædictis, Nobis in minoribus agentibus, Sanctæque Univerſalis Inquiſitionis Conſultoribus munus obeuntibus mandavit, ut ab initio rem totam penitus cognoſceremus, atque collectis, quæ ex utraque Parte afferebantur, rationum momentis, de illa ad Sancti Officii Congregationem pleniſſime referremus. Hinc productis, ex una Parte a Decreti impugnatoribus, facti, juriſque non exiguæ molis voluminibus, proditiſque antiquis, & recentibus documentis, quibus vetitas Decreto obſervantias ſuperſtitione vacare, omnique labe carere conabantur oſtendere: exhibitiſque ex alia, quæ Decreto favebant, rationibus multiplicibus; plenam inde hauſimus cauſæ totius cogitationem, eoque res, quod ad Nos attinebat, adducta erat; ut poſſemus jam de ea exactæ referre.

Clem. XI. ad inſtantiam Miſſionariorum totam Rituum cauſam reaſſumit.

Ejuſque ſummam, & relationem confici mandat a P. R. D. de Lambertinis, nunc Summo Pontifice fel. Regnante.

§. 10. Verum Clemente XI. vita functo, ejus Succeſſor fel. pariter record. Innocentius Papa XIII. huic cauſæ cognoſcendæ peculiarem Congregationem ex lectiſſimis conflatam Viris non minus integritate, quam prudentia, doctrinaque præſtantibus, (quos inter Nos etiam, etſi prædictis qualitatibus minime præditi, adſcripti fuimus) deputavit. Qui ſelecti Viri ſæpius, per duos & amplius annos, inter ſe convenientes, communicatis conſiliis, longa rerum indagine, & exquiſita adhibita diligentia, articulatim rem totam diſcuſſerunt, Partibus, tam voce, quam ſcripto iterum, & ſæpius auditis. Cum autem eo res perveniſſet, Innocentio XIII. e vivis ſublato, ad Petri Cathedram evectus eſt ſan. mem. Benedictus Papa XIII. qui eorum omnium, quæ in hac cauſa geſta fuerant, certior apprime factus, nec minori flagrans deſiderio eam ad optatum finem perducendi, ſupradictam Congregationem pro ejuſdem cauſæ recto expeditoque curſu ab Innocentio Deceſſore inſtitutam confirmavit; atque inceptum examen proſequi juſſit; eaque multo poſt examini finem impoſuit.

Innoc. XIII. deputat Congregat. Particularem.

Cujus deputatio a Bened. III. confirmatur.

Eaque examini finem imponit.

Reſolutio capta a Bened. XIII.

§. 11. His ita peractis, idem prælaudatus Pontifex Benedictus XIII. cauſa ad ſe avocata, Apoſtolicas Literas in forma Brevis anno MDCCXXVII. exeunte, ad univerſos Epiſcopos, & Miſſionarios Regnorum Madurenſis, Mayſſurenſis, & Carnatenſis dedit, quibus prædicti Caroli Thomæ Cardinalis Tournonii Decretum confirmavit, obſervandumque præcepit. Literæ ſunt hujuſmodi, videlicet:

Ejus Epiſtola in forma Brevis ad Epiſcopos, & Miſſionarios dictorum Regnorum data die 12. Dec. 1727.

§. 12. *Venerabilibus Fratribus, ac dilectis Filiis Epiſcopis, & Apoſtolicis Miſſionariis in Regnis Indiarum Orientalium Madurenſi, Mayſſurenſi, & Carnatenſi.*

BENEDICTUS PAPA XIII.

Venerabiles Fratres, ac dilecti Filii, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Ad aures noſtras pervenit, vocationem Gentium, Eccleſiæque incrementa, propter ſubortas inter Operarios Evangelicæ Meſſis controverſias, magnis iſtbic difficultatibus laborare. Quæ quidem eo graviorem nobis dolorem attulerunt, quo remedia ſalubriter alias adhibita diutius a nonnullis repudiari intelleximus. Jam enim per bon. mem. Carolum Thomam Patriarcham tunc Antiochenum, cum poteſtate Legati de latere Apoſtolicum Viſitatorem, deinde hujus Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalem, pleraque ad gliſcentes lites componendas, explicandaſque difficultates ſapienter præſcripta fuerant. de reto condito Pudicherii in Sacra Viſitatione Apoſtolica die xxiii. menſis Junii Anni MDCCIV. die vero octava Julii ejuſdem anni promulgato. Partibus autem nondum acquieſcentibus, de mente fel. record. Clementis XI. Prædeceſſoris Noſtri diverſa opinantibus, & evulgantibus, idem Prædeceſſor Noſter, datis ad Venerabilem Fratrem Epiſcopum Maliapurenſem literis die xvii. menſis Septembris Anni MDCCXII. ſuam de ſervandis Decretis mentem opportune declaravit. Ut igitur noſtræ quoque ſolicitudinis partes ad controverſias avertendas, & ſalutem gentium concordibus ſtudiis facilius a Vobis procurandam adhibeamus; præſertim ne quis ex ſilentio noſtro detractum aliquid eſſe ſuſpicetur mandatis, & declarationibus antedictis; laudati Anteceſſoris noſtri veſtigiis inhærentes, decreta ejuſdem Patriarche Antiocheni noſtra etiam auctoritate confirmamus, eorumque obedientiam, & obſervantiam ſimiliter mandamus, & requirimus. Decretum quoque de Sacramentis adminiſtrandi moribundis hominibus infirmæ conditionis, quos Pareas *appellant, ulteriori dilatione remota, pariter ſervari, & impleri præcipimus. Veſtrum autem erit, ut mandata per Anteceſſorem noſtrum, & per Nos ipſos Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, in omnibus confirmata, impigre, & obſequenter facientes opus Dei, quod tanta, cum animi alacritate ſuſcepiſtis, rite, unanimiter, ſtudioſeque perficiatis. At vobis, Venerabiles Fratres, dilecti Filii, Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertimur.*

Refert Decretum Cardinalis de Tournon, & confirmationem Clementis Papæ XI.

Eaque de novo confirmat.

Decretum quoque circa Pareas confirmat, & obſervari jubet.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die xii. Decembris MDCCXXVII. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

Supplicatur Clem. XII. pro reviſione Cauſæ in Congregat. S. Officii.

§. 13. Tantum vero abfuit, ut qui pro Ritibus eo Decreto damnatis pugnabant, hic novæ ejuſdem Decreti confirmationi acquieſcerent, quin potius Anno MDCCXXXII. Prædeceſſori Noſtro Clementi Papæ XII. in Benedicti locum ſubrogato declaraverint, ſe nihil de nova confirmatione audiviſſe, neque aliquid, quod eam ſpectaret, Epiſcopis, & Miſſionariis Indiarum fuiſſe legitime denuntiatum, ideoque enixis precibus ab eo poſtulaverint, ut, non obſtante Benedicti XIII. diſpoſitione, dignaretur hanc eamdem cauſam denuo Sancti Officii Congregationis examini & cognitioni ſubjicere: & quamquam, alii earum Partium Miſſionariis cauſam finitam eſſe, & in rem judicatam abiiſſe reputantibus, ſeu excipientibus, non deeſſent, qui poſtulatis haud annuendum eſſe crederent, iiſque adverſarentur, attamen idem Pontifex Clemens XII. ſupremum tamdem acerrimis pernicioſiſque diſſidiis finem fieri peroptans, ſupradictorum preces admittendas exiſtimavit declaravitque in cauſa poſſe procedi. Quare totius materiæ inſtaurata diſceptatione, per duos fere annos continuata, documentis certis & neceſſariis ex utraque Parte productis; factaque præſertim Decreti impugnatoribus ampliſſima facultate afferendi quidquid in controverſum quemque Articulum deducendum, allegandumque e re ſua judicarent; poſt plures Congregationes habitas in Conventu S. Mariæ ſupra Minervam a S. R. E. Cardinalibus in negotiis Fidei Generalibus Inquiſitoribus per univerſam Chriſtianam Rempublicam deputatis, ii tandem, quid ipſorum judicio in controverſis Articulis aut confirmandum, aut moderandum, declarandum denique, aut aliqua ex parte remittendum eſſet, aperuerunt; eorumque reſolutiones probavit, confirmavitque prælaudatus Clemens Papa XII. illaſque inſerendas decrevit Apoſtolicis literis in forma Brevis, quibus Madurenſibus, Mayſſurenſibus, & Carnatenſibus Epiſcopis, ac Miſſionariis, Apoſtolica auctoritate mandavit, injunxitque, ut lata abs ſe decreta tum religioſe ipſi obſervarent, tum ab aliis omnibus ſumma fide, ac diligentia obſervari curarent. Literæ in forma Brevis ſunt ſequentis tenoris.

Eaque conceditur, & a prædicta Congregat. Patribus auditis, perficitur.

Clemens XII. confirmat reſolutiones a Congregat. captas.

Tenor Literarum pro hujuſmodi Confirmatione editarum die 24. Aug. 1734.

§. 14. *Venerabilibus Fratribus, ac dilectis Filiis, Epiſcopis, & Apoſtolicis Miſſionariis in Regnis Indiarum Orientalium Madurenſi, Mayſſurenſi, & Carnatenſi.*

CLEMENS PAPA XII.

Venerabiles Fratres, ac dilecti Filii, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Prolatio Decreti a Cardinali de Tournon Pudicherii facta, ejuſque Confirmationes referuntur.

Compertum, exploratumque Vobis eſſe non ambigimus, Carolum Thomam bon. mem: tunc Patriarcham Antiochenum cum poteſtate Legati a latere Apoſtolicum Commiſſarium & Viſitatorem, deinde bujus S. R. E. Cardinalem de Tournon, a Prædeceſſore noſtro fel. rec. Clemente XI. ad Sinas anno 1703. *miſſum, ubi primum ad Arcem Pudicherii appulit, ut gravibus & urgentibus Miſſionum in Regnis Medurenſi, Mayſſurenſi, & Carnatenſi ſaluberrime dirigendarum neceſſitatibus opportune proſpiceret, condidiſſe die* 23. *menſis Junii Anni* 1704. *Decreta nonnulla, quæ die* 8. *menſis Julii ejuſdem anni promulgavit. Cum autem aliquot ex Venerabilibus Fratribus, & Dilectis Filiis, Epiſcopis, & ſacris Indiarum Orientalium Operariis, quibuſdam in iiſdem Decretis contentis minime acquieſcentes, reclamaſſent, laudatus Prædeceſſor noſter Clemen XI: Literis in forma Brevis ad Epiſcopum Meliapurenſem die* 17. *menſis Septembris anni* 1612. *datis, eorumdem Decretorum obedientiam, & obſervantiam tamdiu requiſivit, ac mandavit, donec Apoſtolica hæc Sedes Cauſa momentis fideliter relatis, & accuratius inſpectis, quas noviſſet Juſtitiæ magis conſentaneas, & propagandæ Chriſtianæ Fidei magis idoneas providentiæ ſuæ vias, ac rationes iniret. Benedictus etiam XII. fel. rec. itidem Prædeceſſor noſter provide Clementis XI. Mandatis, declarationibus, atque veſtigiis inhærens, Literis quoque in forma Brevis die* 12. *menſis Decembris anni* 1727. *datis, memorata Cardinalis Tournonii Decreta confirmationis robore ſimiliter munivit. Nos vero, qui plane immerentes ipſis Summis Pontificibus in Apoſtolica ſervitute ſucceſſimus, nihil optamus impenſius, quam ut Sacroſancta Jeſu Chriſti Fides amplius in dies promoveatur, atque omni ope curemus, ut ſi qua forte magnis ejuſdem incrementis, & propagationi occurrant impedimenta, (Deo votis noſtris obſecundante) penitus auferantur. Itaque poſtquam neceſſaria, & certiora habuimus documenta Theologorum, ac præſertim Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium per univerſam Chriſtianam Rempublicam Generalium Inquiſitorum ſuffragia exquiſivimus, quæque iidem Venerabiles Fratres noſtri Cardinales confirmanda, aut moderanda, vel declaranda, atque in nonnullis remittenda Nobis conſulere decreverunt, ex ſequentibus Dubiis hic inſertis plene vos dignoſcetis.*

Clemens XII. finalem Cauſæ reſolutionem cum voto Congr. S. Officii edere intendit.

„ Dubia pro Miſſionibus Madurenſi, Mayſſurenſi, „ & Carnatenſi exorta occaſione Decreti clar. mem. „ R. P. D. Caroli Thomæ Maillart. de Tournon Pa„ triarchæ Antiocheni, poſtea S. R. E. Cardinalis, „ editi Ponticherii die 23. Junii 1704. propoſita in Con„ gregationibus Generalibus S. Officii, habitis in Con„ ventu S. Mariæ ſupra Minervam, coram Eminentiſ„ ſimis & Reverendiſſimis DD. S. R. E. Cardinalibus „ Generalibus Inquiſitoribus, præſentibus DD. Conſultoribus; infraſcriptis diebus: Super quibus Dubiis iidem „ Eminentiſſimi ſuam protulerunt ſententiam, prout „ infra, videlicet.

Dubia in Congregat. propoſita.

Feria 4. *die* 21. *Januarii* 1733.

DUBIUM PRIMUM. *An, & quomodo Decretum clar. mem. Eminentiſſimi Cardinalis de Tournon ſit exequendum in ea parte, quæ eſt tenoris ſequentis*: Diſtricte prohibemus, ne in baptizandis tam „ Pueris, quam Adultis cujuſcumque ſexus, & con„ ditionis, omittantur Sacramentalia, ſed omnia pa„ lam

I. Dub. ſuper præcepto adhibendi Sacramentalia in conferendo Baptiſmo.

Anno 1744.

„ lam adhibeantur, & ſignanter Saliva, Sal, & inſufflatio, quæ ex Apoſtolica Traditione Catholica Eccleſia recepit, & ob recondita in iis Sacris Ceremoniis Divinæ erga nos bonitatis Myſteria, ſancte, & inviolabiliter cuſtodivit; Decreto Sanctæ, & Univerſalis Inquiſitionis de anno 1656. pro Sinis facto ob diverſas rationes, & circumſtantias, minime obſtante.

Reſolutio.

EMINENTISSIMI DIXERUNT. „ Confirmandum eſſe Decretum Eminentiſſimi Cardinalis de Tournon: ſed conſulendum Sanctiſſimo, quod Miſſionariis Regnorum Madurenſis, Mayſſurenſis, & Carnatenſis Diſpenſationem concedat ad Decennium duraturam omittendi in collatione Baptiſmi Salivam, & occulte utendi inſufflationibus, in caſibus tamen particularibus, & in quibus gravis & proportionata neceſſitas urgeat, ſuper qua conſcientia Miſſionariorum oneratur: dummodo non laborent errore habendi Salivam, & anhelitum, tamquam materiam ineptam, vel incapacem ad inſerviendum pro Sacramentalibus Ceremoniis in Baptiſmo, utpote omnino incapaces Baptiſmi: Eiſque Miſſionariis injungendum, ut debitam inſtructionem aliaſque omnes poſſibiles diligentias adhibeant, ut averſio Populorum a Saliva, & Inſufflatione amoveatur, & de inſtructione, aliiſque diligentiis adhibitis Sanctam Sedem intra tempus Decennii certiorent.

Monitum ad Miſſionarios.

„ Inſuper monendos eſſe Miſſionarios ſuper gravi negligentia non recurrendi ad S. Sedem pro obtinenda facultate diſpenſandi, & male ſe geſſiſſe Epiſcopos concedendo hujuſmodi Diſpenſationem, conſulta Apoſtolica Sede.

II. Dub. ſuper impoſitione nominis alicujus Sancti in Baptiſmo.

SECUNDUM DUBIUM. *An, & quomodo dictum Decretum ſit exequendum in ea parte, quæ eſt tenoris ſequentis.* „ Item præcipimus, ut juxta laudabilem Eccleſiæ conſuetudinem, ſemper imponatur Baptizando a Baptizante nomen alicujus Sancti in Martyrologio Romano deſcripti, omnino interdictis Nominibus Idolorum, vel falſæ Religionis Pœnitentium, quibus Gentiles utuntur, & Neophiti hactenus appellari conſueverunt, antequam per Baptiſmum eſſent Divinæ Gratiæ renati.

Reſolutio.

EMINENTISSIMI DIXERUNT. „ Moderandum eſſe Decretum, deleto verbo, *Præcipimus*; Cum clauſula; *Curent quantum fieri poteſt*; firma remanente Interdictione, quoad nomina Idolorum, & falſæ Religionis Pœnitentium.

Feria 4. die 22. Aprilis 1733.

III. Dub. ſuper tranſlatione nominum rerum ſacrarum in aliud idioma.

TERTIUM DUBIUM. *An, & quomodo dictum Decretum ſit exequendum in ea parte, quæ eſt tenoris ſequentis.* „ Nec Parochis, ſeu Miſſionariis ſub quovis prætextu SS. Crucis, Sanctorum, & rerum ſacrarum nomina per tranſlata immutare, nec ex alio Idiomate explicare, niſi Latino, vel ſaltem Indico, quatenus voces Indicæ Regionis, latinæ ſignificationi liquido & adamuſſim reſpondeant.

Reſolutio.

EMINENTISSIMI DIXERUNT. „ Quod ſervetur Decretum Eminentiſſimi de Tournon, & declaretur, non habere locum in vocibus, & nominibus jam ab Inſtitutione Miſſionis communiter receptis, quæ tamen per hanc declarationem nec approbantur, neque reprobantur.

IV. Dub. ſuper Baptiſmo Infantium non protrahendo.

QUARTUM DUBIUM, *An, & quomodo dictum Decretum ſit exequendum in ea parte, quæ eſt tenoris ſequentis.* „ Et quia audivimus, Baptiſmum Infantium ex Chriſtianis Parentibus ortorum, eorumdem incuria, ſæpe ſæpius diu protrahi, non ſine maximo dictorum Infantium ſalutis diſcrimine, monemus Evangelicos Operarios, ut ſacrorum Canonum memores, terminum breviorem, quam fieri poſſit, attentis circumſtantiis, Genitoribus præfigant, graviter conſcientiam eorum onerantes, niſi filios intra præfixum tempus ad Eccleſiam deferant Sacro Fonte abluendos.

Reſolutio.

EMINENTISSIMI DIXERUNT. „ Servandum eſſe Decretum Eminentiſſimi Cardinalis de Tournon.

V. Dub. ſuper Matrimoniis impuberum.

QUINTUM DUBIUM. *An, & quomodo prædictum Decretum ſit exequendum in ea parte, quæ eſt tenoris ſequentis*, „ Præterea cum moris hujuſmodi Regionis ſit, ut Infantes ſex vel ſeptem annorum, interdum etiam in teneriori ętate, & Genitorum conſenſu, matrimonium indiſſolubile de præſenti contrahant per impoſitionem Taly, ſeu aureæ Teſſeræ Nuptialis Uxoris collo penſilis; Miſſionariis mandamus, ne hujuſmodi irrita matrimonia inter Chriſtianos fieri permittant, nec ſponſos ſic conjunctos cohabitare ſinant, donec completa legitima ætate, & explorato eorum conſenſu, in faciem Eccleſiæ, juxta formam a Concilio Tridentino præſcriptam, verum, & canonicum Matrimonium contraxerint.

Pont. A. IV.

Reſolutio.

EMINENTISSIMI DIXERUNT. „ Exequendum eſſe Decretum Eminentiſſimi de Tournon; cum declaratione tamen, ſervandam eſſe formam pro Matrimoniis a Sac. Concilio Tridentino præſcriptam in locis, in quibus Decretum dicti Concilii in cap. primo ſeſs. 24. de Reform. Matrim. publicatum eſt, & in poſterum publicabitur, neque ejus obſervantia ſit impoſſibilis; & Miſſionarii curent, quantum fieri poteſt, ut in omnibus locis Miſſionum Concilii Decretum publicetur.

Feria 4. die 13. Maji 1733.

VI. Dub. ſuper prohibitione Mulieris facta deferendi Taly in ſignum Matrimonii contracti.

SEXTUM DUBIUM. *An, & quomodo dictum Decretum ſit exequendum in ea parte, quæ eſt tenoris ſequentis.* „ Et quoniam apud Peritiores impiæ illius Religionis Sectatores, Taly præſefert Imaginem, licet informem Pulleyaris, ſeu Pyllejaris Idoli nuptialibus Cæremoniis præpoſiti; Cumque dedeceat Chriſtianas Mulieres talem effigiem collo deferre in ſignum Matrimonii; diſtricte prohibemus, ne in poſterum audeant Taly cum hac effigie collo appendere; & ne Uxores innuptæ videantur, poterunt uti alio Taly, vel Sanctiſſimę Crucis, vel Sanctiſs. Domini Noſtri Jeſu Chriſti, vel Beatæ Virginis, vel alia quavis Religioſa Imagine ornato.

Reſolutio.

EMINENTISSIMI DIXERUNT. „ Servandum eſſe Decretum Eminentiſſimi de Tournon, quamvis Miſſionarii aſſerant, nunquam permiſiſſe geſtationem dicti Taly.

VII. Dub. ſuper prohibitione delationis Funiculi 108. filorum, cui dictum Taly appenditur.

SEPTIMUM DUBIUM. *An, & quomodo prædictum Decretum ſit exequendum in ea parte, quæ eſt tenoris ſequentis.* „ Et cum ſuperſtitione non careat Funiculus centum & octo filiis compoſitus, & croceo ſucco delinitus, quo plerique dictum Taly appendunt, prohibemus etiam dictorum filiorum numerum, & unctionem.

Reſolutio.

EMINENTISSIMI DIXERUNT. „ Servandum eſſe Decretum Eminentiſſimi de Tournon.

VIII. Dub. ſuper ſuperſtitioſis Nuptiarum Ritibus abolendis.

OCTAVUM DUBIUM. *An, & quomodo dictum Decretum ſit exequendum in ea parte, quæ eſt tenoris ſequentis.* „ Cęremoniæ etiam Nuptiales juxta harum Regionum morem tot ſunt, tantaque ſuperſtitione maculatæ, ut tutius remedium aptari non poſſit, quam eas omnino interdicendo, cum undique noxia Gentilitatis labe ſcateant, & difficillimum ſit eas a ſuperſtitioſis expurgare. At vero, ut faciliori converſionum viæ, & Neophitorum commodo, quantum fieri poteſt, in Domino indulgeamus, Miſſionariis, & præcipue Miſſionum Superioribus injungimus, ut novis adhibitis diligentiis, ſeveriorique calculo, ſuperſtitioſa omnia a dictis Cęremoniis expungant, ita ut nihil inultum relinquatur, quod Chriſtianam pietatem offendat, & Gentilium ſuperſtitionem redoleat, & ſignanter, præter eas, quas audivimus jam ſtatutas in hac materia ab iiſdem Miſſionariis reformationes, ramus arboris Areſciomata omnino auferatur, ferculorum numeris, non minus ac ſibi præſcripta qualitas, varietur: Circuli ſuper caput ſponſorum ad tollenda maleficia, omittantur; Et quod de ferculis diximus, de luteis Vaſis ibidem adhiberi ſolitis a nobis dictum, & prohibitum intelligatur.

Reſolutio.

EMINENTISSIMI DIXERUNT. „ Servandum eſſe Decretum Eminentiſſimi Cardinalis de Tournon.

Feria 4. die 22. Julii 1733.

IX. Dub. ſuper fractione fructus vulgo Cocco nuncupat.

NONUM DUBIUM. *An, & quomodo dictum Decretum ſit exequendum in ea parte, quæ eſt tenoris ſequentis*, „ Fructus etiam, vulgo dictus Cocco, ex cujus fractione proſperitatis vel infortunii auſpicia Gentiles temere deducunt, vel omnino a Chriſtianorum Nuptiis rejiciatur, vel ſaltem, ſi illum comedere velint, non publice, ſed ſecreto, & extra ſolemnitatem aperiatur ab iis, qui Evangelica luce edocti ab hujuſmodi auſpiciorum deliramento ſunt immunes.

EMI-

Pont. A. V.

EMINENTISSIMI DIXERUNT, Dilata.

Vide inf. poſt Dub. XI.

X. Dub. ſuper admiſſione Mulierum ad Sacramentorum participationem tempore purgationis.

DECIMUM DUBIUM. *An, & quomodo dictum Decretum ſit exequendum in ea parte, quæ eſt tenoris ſequentis.* „ Nullus rite, & ſufficienter diſpoſitus arceatur a Sacramento Pœnitentiæ, & ſignanter Mulieres menſtruali morbo laborantes, non attentis diebus purificationis juxta morem Gentilium; Cum hæc Sacramentalis vera Animæ purificatio, & non alia, ſit attendenda a Chriſtifidelibus, eorumque Paſtoribus, quibus præterea non liceat, nec per ſeipſos, nec per Catechiſtas, nec per alios quoſcumque, dictis Mulieribus prohibere acceſſum ad Eccleſiam, vel ad Confeſſarium, durante dicta infirmitate, & dictæ purificationis tempore.

Reſolutio.

EMINENTISSIMI DIXERUNT. „ Servandum eſſe Decretum Eminentiſſimi Cardinalis de Tournon.

XI. Dub. ſuper feſtivis gratulationibus pro prima ancillarum purgatione abolendis.

UNDECIMUM DUBIUM. *An, & quomodo exequendum ſit dictum Decretum in ea parte, quæ eſt tenoris ſequentis.* „ Dedecet etiam Chriſtianæ Virginis honeſtati prima vice dicto morbo laborantis, illum Cognatis, Vicinis, & Amicis notum facere, & inverecunde publicare, iiſque Ethnicorum more & ritu in ejus domum collectis, ſuper re tam ſordida feſtum inſtituere, Quocirca hujuſmodi ſolemnitates & ritus Orthodoxis Puellis interdicimus, & abolemus, Miſſionariiſque injungimus, ut non ſolum eas, verum etiam Genitores moneant, quam diſſona ſit virginei pudoris legibus ejuſmodi obſcæna conſuetudo, quæ a Gentilium impudentia videtur inducta, ut ita, labefactata Puellarum verecundia, eas effrenate ad libidinem provocare valeant.

Reſolutio.

EMINENTISSIMI DIXERUT. „ Quod curent Miſſionarii abolere feſtum ſub titulo Menſtrui, ſed ſub titulo Nuptiarum tantum permittant.

Feria 4. die 9. Septembris 1733.

Dub. XI. dilati reſolutio.

Novum Dubium ſupradicta die 22. Julii propoſitum, ſed non reſolutum. *An, & quomodo prædictum Decretum ſit exequendum in ea parte, quæ eſt tenoris ſequentis.* „ Fructus etiam vulgo dictus Cocco, ex cujus fractione proſperitatis, vel infortunii auſpicia Gentiles temere ducunt, vel omnino a Chriſtianorum nuptiis rejiciatur, vel ſaltem, ſi illum comedere velint, non publice, ſed ſecreto, & extra ſolemnitatem aperiatur ab iis, qui Evangelica luce edocti, ab hujuſmodi auſpiciorum deliramento ſunt immunes.

EMINENTISSIMI DIXERUNT. „ Servandum eſſe Decretum prædicti Eminentiſſimi Cardinalis de Tournon.

XII. Dub. ſuper ſpirituali aſſiſtentia Pareas præſtanda.

DECIMUM SECUNDUM DUBIUM. *An, & quomodo Decretum prædicti Eminentiſſimi Card. de Tournon ſit exequendum in ea parte, quæ eſt tenoris ſequentis.* „ Ferre pariter non poſſumus, quod a Medicis Spiritualibus pro Animarum ſalute ea charitatis Officia denegentur, quæ Medici Gentiles Nobilis etiam generis, ſeu Caſtæ, pro Corporis ſalute præſtare non dedignantur Infirmis, licet abjectæ & infimæ conditionis, vulgo dictis Pareas. Quapropter diſtricte mandamus Miſſionariis, aut, quantum in ipſis erit, meminiſſe ne Chriſtianis ægrotis, quantumvis Pareas, & vilioris, ſi adeſſent, generis hominibus, deſideranda relinquatur in Infirmitate copia Confeſſarii: & ne, ingraveſcentibus morbis, cum graviſſimo vitæ corporalis periculo, æternæ conſulere cogantur; iiſdem Miſſionariis præcipimus, ne deferendos expectent, ſed conſultius Domos, ubi ægrotant, pro viribus petant ad eos inviſendos, ac piis ſermonibus, & precibus, Sacramentorumque pabulo recreandos, atque demum eos in extremo vitæ diſcrimine conſtitutos Sancto Infirmorum Oleo deliniant, abſque Perſonarum, aut ſexus acceptione, expreſſe damnantes quamcumque praxim huic Chriſtianæ pietatis officio contrariam.

Reſolutio.

EMINENTISSIMI DIXERUNT. „ Servandum eſſe Decretum Eminentiſſimi de Tournon: Præterea monendos Miſſionarios, quod neque ad Baptiſmum admittant Indos, qui in ea ſunt opinione, Pareas a Deo eſſe reprobatos, & ideo nullam poſſe ſperare ſalutem niſi eam opinionem depoſuerunt.

XIII. Dub. ſuper prohibitione, ne Tibicines Chriſtiani &c. inſerviant in ſacrificiis & Templis Gentilium.

DECIMUM TERTIUM DUBIUM. *An, & quomodo dictum Decretum exequendum ſit in ea parte, quæ eſt tenoris ſequentis.* „ Non ſine maximo animi noſtri mærore accepimus, etiam, Chriſtianos Tympanorum pulſatores, Tibicines, vel alterius cujuſcumque Muſici Inſtrumenti Sonatores ad Idolorum Feſtivitates & Sacrificia accerſiri, ad ludendum, & interdum etiam cogi, ob quamdam ſervitutis ſpeciem erga Publicum ab ipſis contractæ per hujuſmodi artis exercitium, nec facile eſſe Miſſionariis, eos ab hoc deteſtabili abuſu avertere; Quocirca conſiderantes, quam gravem rationem eſſemus Deo reddituri, ſi hujuſmodi Chriſtifideles a Dæmoniorum honore & cultu pro viribus non revocaremus, illis prohibemus, ne inpoſterum audeant, nec in Pagodis, nec extra, tum occaſione Sacrificiorum, tum quarumcumque Solemnitatum ſuperſtitioſo cultu imbutarum, ſonare, aut canere, ſub pœna Excommunicationis latæ Sententiæ; cum nullo modo liceat Chriſti famulis Belial inſervire; ideoque Miſſionarii non ſolum eos monere tenebuntur de prædicta prohibitione, verum etiam illam omnino executioni demandare, & contrafacientes ab Eccleſia expellere, donec ex corde reſipiſcant, & publicis pœnitentiæ ſignis patratum ſcandalum emandaverint.

Anno 1744.

Reſolutio.

EMINENTISSIMI DIXERUNT. „ Servandum eſſe Decretum Eminentiſſimi Cardinalis de Tournon.

XIV. Dub. ſuper lavacris & ablutionibus tam Chriſtifidelium quam Miſſionariorum.

DECIMUM QUARTUM DUBIUM, *An, & quomodo dictum Decretum exequendum ſit in ea parte, quæ eſt tenoris ſequentis.* „ Declaramus præterea Pontificiam Conſtitutionem Greg. Papæ XV., incipien. *Romanæ Sedis Antiſtites*; ad petitionem PP. Societatis Jeſu editam, qua indigenis Chriſtifidelibus lavacra non alia occaſione, & fide, quam corporis reficiendi, & a naturalibus ſordibus mundandi, ab Apoſtolica Sede permittuntur, interdictis tempore, & modo, quibus a Gentilibus adhiberi ſolent, æque afficere Evangelicos Operarios, quibus propterea non liceat ſub quacumque alia cauſa, & fine, etiam ad effectum, ut exiſtimentur Sanias, ſeu Brachmanes, præ cæteris dediti hujuſmodi ablutionibus, illis uti, præſertim ſtatutis eorum horis, & ante, vel immediate poſt quamcumque Sacram functionem.

Reſolutio.

EMINENTISSIMI DIXERNUT. „ Servandum eſſe Decretum Eminentiſſimi Cardinalis de Tournon.

Feria 4. die 16. Septembris 1733.

XV. Dub. ſuper prohibitione deliniendi frontem cineribus, & aliis ſignis.

DECIMUM QUINTUM DUBIUM. *An, & quomodo Decretum Cardinalis de Tournon, ſit exequendum in ea parte, quæ eſt tenoris ſequentis.* „ Cineres itidem ex Vaccæ ſtercore confectos, & impiam Gentilium Pœnitentiam a Rutren inſtitutam redolentes, benedicere, eoſque fronti Sacro Chriſmate delinitæ impingere, ſive quæcumque alia ſigna albi, vel rubei coloris, quibus Indi ſuperſtitioſiſſimi in fronte, vel in pectore, aut in alia quavis corporis parte utuntur, deferre prohibemus, mandantes, ut Sanctæ Eccleſiæ conſuetudo, piique ritus Cineres benedicendi, illiſque Chriſtianorum caput Cruce ſignandi ad humanæ infirmitatis memoriam recolendam, religioſe ſerventur, tempore, ac modo ab Eccleſia præſcripto, ſcilicet Feria 4. Cinerum, & non alias.

Reſolutio.

EMINENTISSIMI DIXERUNT. „ Confirmandum eſſe Decretum Eminentiſſimi Cardinalis de Tournon, ſervata in omnibus Conſtitutione Gregorii XV. edita die 31. Januarii 1623., quæ incipit: *Romanæ Sedis Antiſtites.*

Decretum generale, ne Gentilium Ritus admittantur, aut in Chriſtianos uſus vertantur inconſulta S. Sede.

PRÆTEREA EMINENTISSIMI DIXERUNT. „ Quod fiat Decretum, quod imponatur Miſſionariis, cujuſcumque Ordinis etiam Societatis Jeſu, in Partibus Infidelium degentibus, ne audeant permittere Ritus, vel Conſuetudines proprias Gentilium, nec illos, aut illas proprio arbitrio vertere in Ritus, vel Conſuetudines Chriſtianæ Religionis, inconſulta S. Sede; & Miſſionarii meminerint præceptionis Alexandri VII. in ſua Conſtit. incipien. *Sacroſancta* n. 46., ſequentibus verbis expreſs. Ne ob Inſtructionis defectum, qui Sacro Baptiſmate initiantur, immaculatam Chriſti legem profanis ac gentilitiis Inſtitutis ex ignorantia fædent, ac Idololatriam cum Orthodoxa Fide confundant, ut ſæpe inibi evenire nunciatum eſt; caveant ii, qui iiſdem inſtruendis incumbunt, ne impoſterum ullus ad Baptiſma admittatur,

Et ſervetur Conſtitutio 46. Alex. VII.

„ qui